

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Ps 036164 21 Rev
Brčko, 31.05.2022. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Kaurinović Damjana, kao predsjednika vijeća, Lučić Vuka i Mustafić Amele, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilaca „ERINO“ d.o.o. Brčko i „MODING JUNIOR“ d.o.o. Brčko, koje zastupa punomoćnik Musić Ohro, advokat iz Brčkog, protiv tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zastupanog po zastupniku po zakonu Pravobranilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi izvršenja ugovorne obaveze i naknade štete v. sp. 500.000,00 KM i radi isplate po protivtužbi, v. sp. 214.700,00 KM, odlučujući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Ps 036164 21 Pž od 10.11.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 31.05.2022. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Revizija tužilaca se USVAJA i presuda Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Ps 036164 21 Pž od 10.11.2021. godine, PREINAČAVA tako što se usvaja žalba tužilaca i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 036164 17 P od 20.07.2017. godine, PREINAČAVA u stavovima drugom i trećem izreke na način da se protivtužbeni zahtjev tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine kojim je tražio da sud obaveže tužioce na isplatu naknade za osnivanje prava građenja na zemljištu u njegovom vlasništvu i to tužilac „ERINO“ d.o.o. Brčko iznos od 86.920,00 KM, a tužilac „MONDING JUNIOR“ d.o.o. Brčko iznos od 127.780,00 KM, sve zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.07.2017. godine kao dana donošenja prvostepene presude pa do konačne isplate, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, ODBIJA kao neosnovan, a tuženi Brčko distrikt Bosne i Hercegovine se obavezuje da tužiocima „ERINO“ d.o.o. Brčko i „MODING JUNIOR“ d.o.o. Brčko, na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 104.782,66 KM, u roku od 30 dana od dana prijema ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 036164 17 P od 20.07.2017. godine (u daljem tekstu prvostepena presuda) odlučeno je na slijedeći način:

„I Usvaja se tužbeni zahtjev tužilaca, koji glasi:

- Osniva se pravo građenja na zemljištu označenom kao k.č. broj 2/2 „Džaferovička“ površine 4.346 m² upisano u zk. ul. br. 27 k.o. Lukavac u korist tužioca „ERINO“ d.o.o. Brčko što je tuženi Brčko distrikt Bosne i Hercegovine dužan trpjeti i dozvoliti da se tužilac upiše u zemljišnim knjigama na navedenom zemljištu sa dijelom od 1/1, a u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude.
- Osniva se pravo građenja na zemljištu označenom kao k.č. br. 2/7 „Džaferovička“ površine 6.389 m² upisano u zk. uložku broj 27 k.o. Lukavac u korist tužioca „MODING JUNIOR“ d.o.o. Brčko što je tuženi Brčko distrikt Bosne i Hercegovine dužan trpjeti i dozvoliti da se tužilac upiše u zemljišnim knjigama na navedenom zemljištu sa dijelom od 1/1, a u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude.

II Usvaja se protutužbeni zahtjev tuženog koji glasi:

- Obavezuje se tužilac „ERINO“ d.o.o. Brčko, da tuženom Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, na ime naknade za osnivanje prava građenja na zemljištu u vlasništvu tuženog isplati iznos od 86,920,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.07.2017. godine kao dana donošenja presude pa do konačne isplate, a u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude.
- Obavezuje se tužilac „MODING JUNIOR“ d.o.o. Brčko da tuženom Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, na ime naknade za osnivanje prava građenja na zemljištu u vlasništvu tuženog isplati iznos od 127.780,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.07.2017. godine kao dana donošenja presude pa do konačne isplate, a u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude.

III Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.“

Presudom Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Ps 0936164 21 Pž od 10.11.2021. godine (u daljem tekstu drugostepena presuda), odbijena je žalba tužilaca kao neosnovana i prvostepena presuda je u stavovima drugom (odluka o protivtužbenom zahtjevu) i trećem (odluka o troškovima postupka) izreke potvrđena.

Protiv te presude tužioci su blagovremeno izjavili reviziju, istu pobijaju u cjelosti zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i prekoračenja tužbenog zahtjeva, s prijedlogom da reviziono vijeće Apelacionog suda usvoji reviziju i preinači drugostepenu presudu na način što će protivtužbeni zahtjev tuženog u cjelosti odbiti kao neosnovan i obavezati tuženog da tužiocima nadoknadi troškove parničnog postupka ili da navedenu presudu ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na reviziju tužilaca (podnesak tuženog „izjašnjenje tuženog na reviziju tužilaca“), tuženi pobija istaknute revizione razloge i navode i predlaže ovom sudu da izjavljenu reviziju „odbaci kao nedozvoljenu shodno odredbi člana 356. stav (1)

u vezi sa članom 349. ZPP-a ili da reviziju tužilaca odbije kao neosnovanu u cjelosti a pobijanu presudu žalbenog suda u pobijanom dijelu potvrdi“.

Nakon što je drugostepenu presudu ispitalo u smislu odredbe člana 350. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 8/09, 52/10 i 27/14 - u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), reviziono vijeće je ocijenilo da je revizija tužilaca osnovana i odlučilo je kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Predmet raspravljanja i odlučivanja u ovoj parnici jesu tužbeni i protivtužbeni zahtjev parničnih stranaka.

Konačno opredijeljenim tužbenim zahtjevom (podnesak od 27.04.2017. godine) tužioci su tražili da sud donese presudu kojom će osnovati pravo građenja na parceli broj 2/2 „Džaferovička“ u površini od 4.346 m² upisanoj u zk. ul. broj 27 k.o. Lukavac u korist tužioca „ERINO“ d.o.o. Brčko i pravo građenja na parceli broj 2/7 „Džaferovička“ površine 6.389 m², upisanoj u zk. ul. broj 27 k.o. Lukavac u korist tužioca „MODING JUNIOR“ d.o.o. Brčko, a ako sud ne usvoji ovaj zahtjev (osnovni), da usvoji alternativni tužbeni zahtjev i obaveže tuženog Brčko distrikt da tužiocu „ERINO“ Brčko na ime obične štete isplati iznos od 573.751,01 KM i na ime izgubljene dobiti iznos od 5.461,25 KM, a tužiocu „MODING JUNIOR“ d.o.o. Brčko na ime obične štete iznos od 977.081,82 KM i na ime izgubljene dobiti iznos od 1.334.129,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom i troškove postupka.

Protivtužbenim zahtjevom (konačno opredijeljenim podneskom od 18.01.2017. godine) tuženi je tražio da sud, ukoliko usvoji tužbeni zahtjev, obaveže tužioce na isplatu naknade za osnivanje prava građenja na predmetnim nekretninama i to tužioca „ERINO“ d.o.o. Brčko na isplatu iznosa od 86.920,00 KM, a tužioca „MODING JUNIOR“ d.o.o. Brčko na isplatu iznosa od 127.780,00 KM.

Na osnovu provedenih dokaza tokom postupka prvostepeni sud je utvrdio slijedeće odlučne činjenice:

da su pod brojem ov. br. 01-014-499/03 od 11.05.2000. godine Vlada Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (kao pravni sljedbenik bivše Općine Brčko-Brka) i preduzeće „IHM COMPANY“ d.o.o. Brka zaključili ugovor o davanju na korištenje građevinskog zemljišta radi građenja poslovnog objekta čiji predmet je u suštini ispunjenje i realizacija rješenja o davanju na korištenje zemljišta korisniku „IHM COMPANY“ d.o.o. Brka koje je općinsko vijeće Općine Brčko-Brka, donijelo pod brojem Ov. 02-1-023/99,

da je tužilac „ERINO“ d.o.o. Brčko, u pogledu prava i obaveza iz ugovora zaključenim pod brojem ov. br. 01-014-499/03 od 11.05.2000. godine pravni sljedbenik preduzeća „IHM-COMPANY“ d.o.o. Brčko, a na osnovu ugovora koji su „ERINO“ d.o.o. Brčko i „IHM-COMPANY“ d.o.o. Brčko zaključili dana 25.09.2007. godine (ovjeren od strane Osnovnog suda Brčko distrikta BiH, ov. br. 5604/2007 od 28.09.2007. godine),

da su dana 03.05.2000. godine Vlada Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (kao pravni sljedbenik bivše Općine Brčko-Brka) i preduzeće „ADEX-COMERCE“ d.o.o. Tuzla zaključili ugovor o davanju na korištenje građevinskog zemljišta radi građenja poslovnog objekta čiji predmet je u suštini ispunjenje i realizacija rješenja o davanju na korištenje zemljišta korisniku „ADEX-COMERCE“ d.o.o. Tuzla koje je općinsko vijeće Općine Brčko-Brka, donijelo pod brojem ov. br. 02-1-023-277/99,

da je tužilac „MODING JUNIOR“ d.o.o. Brčko, u pogledu prava i obaveza iz ugovora zaključenog dana 03.05.2000. godine pravni sljedbenik preduzeća „ADEX-COMERCE“ d.o.o. Tuzla, a na osnovu ugovora o zajedničkom ulaganju i uređenju međusobnih odnosa koji su „MODING“ djl Sanski Most (pravni prethodnik tužioca „MODING JUNIOR“ d.o.o. Brčko) i „ADEX-COMERCE“ d.o.o. Tuzla zaključili dana 22.01.1999. godine (ovjeren od strane Općinskog suda u Brčkom, ov. br. 395/99 od 21.05.1999. godine),

da su ugovorima zaključenim između pravnih prethodnika tužilaca i Vlade Brčko distrikta BiH određene ugovorne obaveze i da su ugovorne strane usaglasile da „nakon ispunjenja međusobnih obaveza po ovim ugovorima korisnici stiču zakonita prava u smislu postojećih pozitivnih propisa o vlasničkim odnosima na izgrađenim objektima u vrijeme sklapanja ovog ugovora“ (član 12. Ugovora broj ov. br. 01-014-499/03 od 11.05.2000. godine i član 12. Ugovora zaključenim sa „ADEX-COMERCE“ d.o.o. Tuzla dana 03.05.2000. godine)

da su tužioci ispunili u pretežnom dijelu sve svoje ugovorene obaveze (nakon pribavljanja saglasnosti i dozvola od nadležnih organa izvršili ulaganje odnosno izgradili su adekvatne objekte i zaposlili određeni broj radnika), izuzev u dijelu koji se odnosi na plaćanje rente (saglasno članu 6. Ugovora broj ov. br. 01-014-499/03 od 11.05.2000. godine i članu 6. Ugovora zaključenim sa „ADEX-COMERCE“ d.o.o. Tuzla dana 03.05.2000. godine „korisnik je obavezan uredno plaćati rentu za korištenje građevinskog zemljišta i to prema cijenama koje utvrde nadležni organi Brčko distrikta BiH“),

i da tržišna vrijednost zemljišta označenog kao k.č. broj 2/2 „Džaferovička“ površine 4.346 m² upisano u zk. ul. br. 27 k.o. Lukavac iznosi 86.920,00 KM, a zemljišta označenom kao k.č. br. 2/7 „Džaferovička“ površine 6.389 m² upisanog u zk. uložku broj 27 k.o. Lukavac iznosi 127.780,00 KM.

Kod takvih činjeničnih utvrđenja, prvostepeni sud je, kako to proizilazi iz obrazloženja prvostepene presude, pozivajući se na pravilo istovremenog ispunjenja uzajamnih obaveza iz dvostranih teretnih ugovora propisanog odredbom člana 122. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, br. 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89 – u daljem tekstu Zakon o obligacionim odnosima), usvojio tužbeni zahtjev tužilaca (osnovni) i protivtužbeni zahtjev tuženog, na način da je „tužioce obavezao da ispune preostali dio svoje ugovorne obaveze koja se tiče plaćanja građevinske rente“, pri tome cijeneći neosnovanim tvrdnje tužilaca koje se odnose na Nalog Supervizora za Brčko od 01.03.2006. godine i istaknuti prigovor zastare potraživanja naknade na ime

građevinske rente, dok je odluku da svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka zasnovao na odredbi člana 119. Zakona o parničnom postupku.

Protiv prvostepene presude žalbu su izjavili samo tužioci, pobijajući istu u dijelu koji se odnosi na protivtužbeni zahtjev i odluku o troškovima postupka (tako da je odluka o tužbenom zahtjevu istekom roka za izjavljivanje žalbe postala pravosnažna), a drugostepenom presudom žalba tužilaca je odbijena i prvostepena presuda u pobijanom dijelu potvrđena. Razlozi za takvu odluku se svode na to da se „visina naknade za zemljište na kome je osnovano (ustanovljeno) pravo građenja određuje u vrijeme kad je taj pravni odnos nastao, odnosno kad je pravo građenja ustanovljeno, kako je pravilno postupio i prvostepeni sud“, da se „u konkretnoj pravnoj stvari radi o dvostrano obvezujućem ugovoru, te kako je prvostepenom presudom ustanovljeno pravo građenja na navedenom zemljištu, pravilno je prvostepeni sud odlučio kad je odredio visinu naknade koju su tužioci dužni isplatiti tuženom (član 122. Zakona o obligacionim odnosima-„Službeni list SFRJ“, broj 29/78)“, da nisu osnovani žalbeni navodi o prekoračenju tužbenog zahtjeva jer je „protivtužbeni zahtjev konačno postavljen u iznosima koji su dosuđeni pobijanom presudom, nakon što je vještak građevinske struke, na čiji nalaz stranke nisu imale prigovora utvrdio naknadu u iznosima na koje su tužioci i obavezani prvostepenom presudom (podnesak tuženog od 18.01.2017. godine)“, te da „kod toga da su tužioci, odnosno njihovi prednici dobili urbanističke saglasnosti i građevinske dozvole za izgradnju privrednih objekata, da su iste izgradili i u njima obavljali privrednu djelatnost, koji objekti su izgrađeni na zemljištu koje je vlasništvo tuženog, tada kod ustanovljenja prava građenja u njihovu korist sud je dužan utvrditi visinu naknade koju su dužni tuženom kao vlasniku zemljišta isplatiti, kako je i odlučeno stavom drugim izreke“.

Po ocjeni ovog suda, tužioci u reviziji osnovano ukazuju da drugostepena presuda nije pravilna i na zakonu zasnovana.

Naime, jedina ugovorna obaveza tužilaca, odnosno njihovih pravnih prethodnika, a koja nije izvršena (kako je to utvrdio prvostepeni sud, a stranke nisu dovele u pitanje žalbom), jeste obaveza da, saglasno članu 6. Ugovora broj ov. br. 01-014-499/03 od 11.05.2000. godine i članu 6. Ugovora zaključenim sa „ADEX-COMERCE“ d.o.o. Tuzla dana 03.05.2000. godine, uredno plaćaju rentu za korištenje građevinskog zemljišta i to prema cijenama koje utvrde nadležni organi Brčko distrikta BiH. U tom smislu, sa aspekta pravilne primjene odredbe člana 122. Zakona o obligacionim odnosima, koja determiniše pravilo istovremenog ispunjenja ugovora (dvostrano teretnih ugovora), odlučno pitanje jeste da li je tužena strana u toku ovog parničnog postupka dokazala visinu svog potraživanja na ime rente za korištenje građevinskog zemljišta i da li na obavezu plaćanja rente u konkretnom slučaju uticaj ima Nalog Supervizora za Brčko od 01.03.2006. godine.

Ovaj sud nalazi da, tokom prvostepenog postupka, a kako to revidenti sa pravom ukazuju (na tim tvrdnjama su zasnivali i žalbu) tuženi ni jednim dokaznim sredstvom nisu sudu prezentovali činjenice na okolnosti visine rente za korištenje građevinskog zemljišta koju tužioci duguju prema odredbama članova 6. zaključenih ugovora, jer, niti su sudu dostavili odluke nadležnih organa o utvrđivanju visine građevinske rente (koje

su dakako, trebale biti donesene u periodu od zaključenja spornih ugovora pa do donošenja Naloga Supervizora za Brčko od 01.03.2006. godine), niti su tokom postupka eventualno dokazali koliko bi iznosila građevinska renta u periodu prije donošenja Naloga Supervizora za Brčko od 01.03.2006. godine (pod pretpostavkom da nadležni organ nije donio odluke o visini rente).

Ovo stoga jer je Nalogom Supervizora za Brčko od 01.03.2006. godine na području Brčko distrikta BiH stavljen van snage Zakon o građevinskom zemljištu Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine („Službeni list SR BiH“, broj 34/86), član 60. stav (2) Zakona o prostornom uređenju Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, 9/03) i Odluka gradonačelnika o naknadama za uređenje građevinskog zemljišta broj 01-014-003628/04 („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 24/04), dakle, od tog datuma ovi opšti akti, koji su propisivali određena pravila i postupke kojih se moraju pridržavati lica koja žele da grade objekte i pripadajuće dijelove istih na zemljištu, prevashodno u pogledu plaćanja naknade za uređenje građevinskog zemljišta (građevinske rente), nemaju više pravno dejstvo u Brčko distriktu BiH.

Međutim, konkretni Nalog od 03.06.2006. godine, u stavu 4 određuje da nema retroaktivno dejstvo i da odredbe ovog naloga supervizora neće imati uticaj na bilo kakva pitanja u pogledu toga da li

- a) bilo koji iznos koji je već plaćen, prije datuma ovog naloga supervizora, prema odredbama bilo kog od dva pomenuta zakona ili odluke koja se pominje u stavovima od 1 do 3 može biti refundiran ili
- b) bilo koji iznos koji se navodno duguje na datum ovog naloga supervizora prema odredbama bilo kog od dva pomenuta zakona ili odluke koja se pominje u stavovima od 1 do 3 zaista predstavlja dugovanje.

Prema tome, kada tuženi tokom ove parnice, svoj zahtjev (protivtužbeni zahtjev), koji se odnosi na ispunjenje preostale ugovorne obaveze tužilaca iz Ugovora broj ov. br. 01-014-499/03 od 11.05.2000. godine i Ugovora zaključenim sa „ADEX-COMERCE“ d.o.o. Tuzla dana 03.05.2000. godine (ugovora koji su pravni prethodnici tužilaca zaključili sa tuženim), ne zasniva na odluci nadležnog organa o utvrđivanju visine građevinske rente (organi tuženog su evidentno propustili do momenta donošenja Naloga Supervizora od 03.06.2006. godine utvrditi visinu rente), niti na obračunu rente prema do tog momenta važećim propisima koji su istu određivali (kada bi aktuelno bilo pitanje da li je takvo potraživanje u suprotnosti sa tačkom (b) stava 4 Naloga Supervizora od 03.06.2006. godine i da li je eventualno nastupila zastara potraživanja), njegov protivtužbeni zahtjev po ovom pravnom osnovu (pod koji su ga podveli i prvostepeni i drugostepeni sud) nije osnovan.

Protivtužbeni zahtjev, po stanovištu ovog suda, ne može se podvesti ni pod odredbu člana 75. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 11/01, 08/03, 40/04 i 19/07), kako to tuženi u odgovoru na reviziju tvrdi.

Navedenom odredbom propisano je da nosilac prava građenja ima na opterećenom zemljištu prava i dužnosti plodouživaoca, a ako je na pravu građenja izgrađena zgrada, na njoj ima pravo vlasništva (stav 1) i da je nosilac prava građenja dužan vlasniku zemljišta plaćati mjesečnu naknadu za zemljište u iznosu prosječne zakupnine za takvo zemljište, ako nije drugačije određeno (stav 2).

Dakle, osnovno pravilo predviđa obavezu nosioca prava građenja da vlasniku zemljišta na kojem je to pravo osnovano plaća mjesečnu naknadu za zemljište u iznosu prosječne zakupnine i ovo pravilo nije imperativnog karaktera, odnosno podložno je izmjenama u skladu sa odlukama nadležnih organa ili slobodno izraženoj volji ugovornih strana.

Međutim, u konkretnom slučaju parnične stranke nisu ugovorile da za osnivanje prava građenja tužioci tuženom imaju isplatiti tržišnu vrijednost predmetnog zemljišta, a nisu ugovorili ni plaćanje mjesečne zakupnine (već su odredbama članova 6. zaključenih ugovora usaglasili obavezu plaćanja rente za korištenje građevinskog zemljišta i to prema cijenama koje utvrde nadležni organi Brčko distrikta BiH), pa se protivtužbeni zahtjev i po ovom pravnom osnovu pokazuje neosnovanim.

Stoga, kako su i drugostepeni i prvostepeni sud na utvrđeno činjenično stanje tokom postupka pogrešno primijenili materijalno pravo (odredbu člana 122. Zakona o obligacionim odnosima) donoseći odluku o protivtužbenom zahtjevu tuženog (odluka o tužbenom zahtjevu je postala pravosnažna budući da istu tuženi nije osporavao redovnim pravnim lijekom) i kako na takav propust tužioci u reviziji osnovano ukazuju, valjalo je na osnovu odredbe člana 359. stav (1) Zakona o parničnom postupku reviziju usvojiti i drugostepenu presudu preinačiti, odnosno odlučiti kao u izreci ove presude.

Budući da je drugostepena presuda preinačena u odluci o glavnoj stvari, valjalo je preinačiti i odluku o troškovima postupka, odnosno u skladu sa odredbom člana 130. stav (2) Zakona o parničnom postupku odlučiti o troškovima cijelog parničnog postupka, te u skladu sa odredbama članova 119. i 120. Zakona o parničnom postupku obavezati tuženog da tužiocima naknadi troškove postupka u iznosu od 104.782,66 KM.

Tužiocima, polazeći od opredijeljenog pismenog zahtjeva za naknadu troškova postupka od 17.07.2017. godine, te zahtjevima sadržanim u žalbi i reviziji, a prema utvrđenoj vrijednosti spora (po tužbi u iznosu od 500.000,00 KM, a po protivtužbi u iznosu od 214.700,00 KM), shodno odredbi člana 7. tačka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Federacije Bosne i Hercegovine“, br. 67/02 – u daljem tekstu AT FBiH), na ime nagrade advokatu za sastav podneska od 30.03.2015. godine (kojim je preinačio tužbu i tužbeni zahtjev postavio na način na koji je u konačnom i usvojen) pripada iznos od 6.090,00 KM, a na ime nagrade za sastav odgovora na protivtužbu iznos od 2.666,40 KM, dok mu ostali troškovi koji se odnose na procesne radnje prije podneska od 30.03.2015. godine ne pripadaju (usvojen je zahtjev kako je opredijeljen u preinačenoj tužbi). Prema odredbi člana 9. AT FBiH, tužiocima pripada nagrada za zastupanje po punomoćniku advokatu na ročištima na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari u iznosima od po 6.090,00 KM i to za ročišta održana: 28.08.2015. godine, dana 08.10.2015. godine, dana 12.01.2016.

godine, dana 10.02.2016. godine, dana 13.05.2016. godine, dana 12.01.2017. godine, dana 14.03.2017. godine, dana 27.04.2017. godine i dana 20.07.2017. godine, odnosno ukupan iznos od 54.810,00 KM, dok mu na ime nagrade za zastupanje na ročištima održanim dana 28.06.2016. godine i dana 08.11.2016. godine, na kojima se raspravljalo samo o procesnim pitanja pripada iznos od po 3.045,00 KM, odnosno ukupno iznos od 6.090,00 KM. Tužiocima ne pripada procesni izdatak na ime zastupanja na ročištima od dana 28.05.2015. godine, dana 11.11.2015. godine, dana 10.03.2016. godine, jer ta ročišta nisu ni održana, niti za zastupanje na ročištu od 23.06.2015. godine, budući da je isto na zahtjev tužilaca odloženo, a s obzirom da nisu bile nužne radnje za zaštitu prava u ovoj parnici, tužiocima ne pripada ni nagrada na ime sastava podnesaka 28.05.2015. godine, od 28.01.2016. godine i od 24.07.2017. godine. Dakle, radi se o iznosu od 60.900,00 KM, koji se u skladu sa odredbom člana 36. AT F BiH (zastupanje više osoba) ima uvećati za 20 %, što iznosi 73.080,00 KM, a zajedno sa PDV-om čini iznos od 85.503,60 KM (punomoćnik je uz troškovnik dostavio dokaz da je obveznik ovog poreza). Pored nagrade za zastupanje u prvostepenom postupku, tužiocima pripadaju i troškovi na ime vještačenja u ukupnom iznosu od 1.500,00 KM i troškovi svjedoka Mirona Buro u iznosu od 20,00 KM, te trošak sudske takse na prvostepenu presudu u iznosu od 2.000,00 KM (Tarifni broj 1. tačka 1. Zakona o sudskim taksama Brčko distrikta Bosne i Hercegovine - „Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 5/01, 12/02 i 23/03 - u daljem tekstu Zakona o sudskim taksama), što u konačnom iznosi 89.023,60 KM. Tužiocima pripadaju i troškovi žalbenog i revizionog postupka (prema vrijednosti spora po protivtužbi) i to: za sastav žalbe i revizije prema članu 10. AT F BiH iznos od po 4.679,53 KM (sa PDV-om), odnosno ukupno 9.359,06 KM, te taksu na žalbu i reviziju u iznosima od po 3.200,00 KM (Tarifni broj 1. tačka 11. Zakona o sudskim taksama Brčko distrikta Bosne i Hercegovine), odnosno ukupno 6.400,00 KM, što u konačnom zbiru iznosi 104.782,66 KM.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Damjan Kaurinović